

Gennemførelse, men medens Landbrugernes Bidrag kan paalægges deres Ejendomme, vilde det falde temmelig irrationelt ud at forsøge nogen Paaligning af Bidrag for Fiskernes Vedkommende. Her har man sikkert ikke andet at holde sig til, end hvad der rent frivilligt kan fremkomme ved Overenskomst, og en saadan Overenskomst har jeg god Grund til at vente vil kunne blive truffet mellem Ringkøbing Kommune og Fiskerne, saaledes at Fiskerne ad den Vej kommer til at yde deres Bidrag. Men dette Bidrag ydes altsaa til Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Jeg har ikke forøget det krævede Bidrag fra Beboerne derovre fra i Fjor til i Aar; det var ogsaa i Fjor 600,000 Kr., og det er altsaa upaavirket af de yderligere Foranstaltninger, som er foreslaaede paa Foranledning af Vestkysthavnekommissionen. Med Hensyn til Vestkysthavnekommissionens Forslag i det hele gælder det nemlig, at man forudsætter, at Staten yder det hele, og dette har jeg da heller ikke ment mig berettiget til, paa Sagens nuværende Stadium i hvert Fald, at gøre nogen Forandringer i ved dette Lovforslag. Man vil til Ophjælpning af Vestkystfiskeriet yde saa og saa mange Penge til Anlæg af Vestkysthavne samt i dette Tilfælde $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Foranstaltninger i Ringkøbing Fjord, for saa vidt Afløbsforholdene ordnes overensstemmende med Forslaget. Men naturligvis er jeg villig til at forhandle om mulige Ændringer paa dette Omraade, for saa vidt dette maatte være nogen Anstødssten. Saaledes som Lovforslaget fremtræder, er de 155,000 Kr. ikke at betragte som Bidrag til en kommunal Havn; det vil efter Forslaget blive en Statshavn. Naar det ærede Medlem paaviser, at ved Anlæg af andre Havne yder Staten Tilskud, og de paa-gældende Byer foretager Anlægget og afholder selv en Del af Udgifterne, kan han der- ved kun tænke paa kommunale Havne. Man kunde meget godt tænke sig, at denne Havn blev en kommunal Havn, altsaa, at den ejedes, vedligeholdtes og dreves af Ringkøbing By, og for saa vidt dette Standpunkt skulde have nogen Tilslutning her i Tinget, skal jeg ikke være uvillig til at forhandle derom. Det kan nemlig ikke siges i samme Omfang om denne Havn som om den, der er foreslaaet ved Hvide Sande-Kanalen, ved selve Kanalen, at det er en Vestkystforanstaltning; den kan, som det ærede Medlem var inde paa, maaske nok saa meget siges at være af Interesse for Ringkøbing By som saadan. Hvis der ikke er andre afgørende Vanskeligheder for Enig-

hed om denne Sag, mener jeg, man meget nemt kunde opnaa Enighed om dette Forhold særskilt. Men jeg maa altsaa præcisere, at naar der her er foreslaaet 100,000 Kr. som Ringkøbing Bys Bidrag, er det ikke som Vederlag for, at der bygges en Havn ved Byen, men det er Ringkøbing Bys Bidrag til den hele Foranstaltnings Gennemførelse.

Eduard Larsen: Da Sagen er saa gammel og gennemdrøftet, skal jeg ikke indlade mig paa at imødegaa Ministerens mange Ja og Nej til mit Indlæg i Sagen, skønt Ministeren som sædvanlig har fremsat disse paa den ham egne frie og uafhængige Maade i Argumentationen, som altid gør det til en Fornøjelse at bryde en Lanse med ham. Men jeg vil sige til den højt-ærede Minister, at der er eet Punkt, hvor jeg maa tage Afstand fra en vis, til Dels personlig historisk Betragtning, nemlig den, at for mig skulde Situationen være, at jeg sad inde med en gammel Bitterhed i denne Sag, som jeg — saaledes kan jeg vel nok udtrykke det — ikke skulde kunne frigøre mig for. Ordet Bitterhed passer ikke; hvis man derimod sagde, at der i mig overfor denne Sag er en gammel Indignation, saa har man Ret. Denne Sag er nemlig født i Dølgemaal, hvis jeg maa have Lov til at bruge det Billede, og det Barn, der er født, er ofte, synes jeg, holdt i Live ved Foranstaltninger, der passer sig for et Barn, der er født i Dølgemaal. Hvis derfor Sagen skulde komme til at ligge saaledes, at det skulde vise sig, at det er meget vanskeligt at finde andet end en Slags Balance mellem de Argumenter, der anbefaler Sagen, og de Argumenter, der taler imod den, kort sagt, hvis Afgørelsen vil være meget vanskelig, sagligt set — ja, saa vilde for mig Øjeblikket være kommet til, at denne gamle Indignation kunde være det, som gav Udslaget med Hensyn til min Beslutning. Men dette er ingen personlig Bitterhed; det er kun en Følelse af, at der er visse Ting, der ikke bør finde Sted. Hvis de saglige Argumenter skulde vise sig at være absolut afgørende, maa jeg bøje mig; men er det ikke Tilfældet, maa jeg søge at forhindre det, som ikke burde have fundet Sted, og som ikke bør gentages.

Hauge: Jeg vil gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, den høje-ærede Minister for offentlige Arbejder fremsatte. Ministeren har opfattet mine Udtalelser om, at Socialdemokratiets Standpunkt var uforandret fra i Fjor, rigtigt. Vi har den